

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΟΝ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΝ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΟΝ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ ΚΑΙ ΠΕΜΠΤΗΝ

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

9. 'Οδὸς Πατησίων ἀριθ. 9.

Δι' συνδρομὰς ἀποστέλλονται ἀπ' εὐ-
κας εἰς Ἀθήνας διὰ γραμματοσήμου,
κρητονομισμάτων, χρυσοῦ κ.τ.λ.

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Γεωργίου 'Ορέ: ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ, ἠθικώτατον μυθιστόρημα μετὰ
εἰκόνων, μετάφρασις Π. Φέρμπου, (συνέχεια). — *Fortuné du Boisgobey*:
ΤΟ ΓΗΡΑΣ ΤΟΥ Κου ΛΕΚΟΚ, μετάφρασις Χαρ. Καλαϊσάκη, (συνέχ.)
— G. L. Heiberg: ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ ΤΟΥ ΒΙΟΥ ΣΚΗΝΗ, διήγημα.

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ
προκληρωτίς

Ἐν Ἀθήναις φρ. 8, ταῖς ἐπαρχίαις 8,50
ἐν τῷ ἐξωτερικῷ φρ. χρυσῷ 15.
Ἐν Ρωσίᾳ ρούβλια 6.

Λήξαντος τὴν 31^{ην} Ὀκτωβρίου τοῦ
'Ετους τῶν «Ἐκλεκτῶν Μυθιστο-
ρημάτων», ὅσοι τῶν κκ. Συνδρομη-
τῶν μας ἐπιθυμοῦσι νὰ ἐξακολουθή-
σωσιν ὡς τοιοῦτοι καὶ κατὰ τὸ Ε' ἔ-
τος, παρακαλοῦνται ν' ἀποστείλωσι
τὴν συνδρομὴν τῶν ἐγκαίρως, ἵνα μὴ
διακοπῇ ἡ ἀποστολὴ τοῦ φύλλου.

Εἰς τοὺς ἐν Ἀθήναις καὶ ταῖς ἐ-
παρχίαις ἀνανεοῦντας ἢ νεωστὶ ἐγ-
γραφομένους συνδρομητὰς ἡμῶν

Δωροδμεν :

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ τοῦ συνεργάτου ἡμῶν
Αἰσώπου, κομψότατον τομίδιον, ἐπὶ ἀρίστου χάρτου
καὶ ὡραίου χρωματιστοῦ ἐξωφύλλου τοῦ κ. Θέμου
Ἀννίου.

Εἰς τοὺς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δὲ

Τὸν ΕΡΩΤΑ ΚΑΙ ΣΑ καὶ τὸν
ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ, τὴν ἐκ 400
σελίδων Ἀθηναϊκὴν μυθιστορίαν τοῦ συνεργάτου ἡ-
μῶν κ. Γρ. Δ. Σερποπούλου.

ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΟΝΕ

ΠΕΤΡΑ ΣΚΑΝΔΑΛΟΥ

[Συνέχεια.]

Ὅτε συνήλθεν ἡ αὐλὴ ἤτο σκοτεινὴ
καὶ ἔρημος, καὶ ὡς δύο ἄστρα ἀπομακρυ-
νόμενα ἔλαμπον οἱ φανοὶ τῆς ἀμάξης τῆς
φερούσης τὴν Κρινιῶν καὶ τὸν ἄρπαγα αὐ-
τῆς.

Ὁ Καρβαγὰν ἀνηγέρθη περίλυπος καὶ
τοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων στεγνοὺς κατέβη
εἰς τὴν πολίχνην, ἐπανήλθεν εἰς τὴν ὁδὸν
'Αγορᾶς, καὶ εὗρεν ἐν τῇ οἰκίᾳ τὸν μπάρ-
μπα Κατελοῦρη, ἀρτίως κομισθέντα καὶ
κατακείμενον ἀναίσθητον.

Τὸν κινεῖ ἵνα τὸν ἀφυπνίσῃ καὶ τῷ λέ-
γει δυνατὰ κραυγάζων εἰς τὸ ὠτίον του,
ὅτι ἡ κόρη του ἔφυγεν, ὅτι τὴν ἀπήγαγεν
ὁ μαρκήσιος Κλαϊρεφόν.

— Τὴν ἔκλεψεν! ἀκούεις! ἐκατάλα-
βες! ἀνεφώνει ὁ τάλας, ἐμπήγων τοὺς
δακτύλους του εἰς τὸν βραχίονα τοῦ με-
θύνοντος γέροντος. Τὴν ἔκλεψεν ὁ παληάν-
θρωπος...

— Ἀ! ἄ! τὸν ἔκλεψαν, ἐτραύλισεν ὁ
μπάρμπα Κατελοῦρης, ἐν τῷ ἐγκεφάλῳ
τοῦ ὁποίου ἐσώζοντο ἔτι ῥάκη τινα ἐμπο-
ρικῶν ἐννοιῶν. Τὸν ἔκλεψαν... Καὶ τί μας
μέλει ἂν τὸν ἔκλεψαν. Φθάνει πού τοῦ το
παραδώσαμε ἡμεῖς τὸ πρᾶγμα σφόν καὶ
ἀκέραιον ἀφοῦ ἐβγήκε ἀπὸ τὸ κατὰ-
στημά μας δὲν εἴμαστε ἡμεῖς ὑπεύθυνοι,
ὑπεύθυνος εἶνε ὁ ἀγοραστής. Ἄς το ἐπρό-
σεχε νὰ μὴ τοῦ το κλέψουν.

Ὁ Καρβαγὰν ἀπώθησεν ὀργίλος τὸν ἄ-
θλιον γέροντα, ὅστις ἀπεκοιμήθη πάλιν
ὑπὸν βραθύτατον...

Ἀναβὰς εἶτα εἰς τὸ ὑπερῶν τοῦ κα-
ταστήματος ἔπесεν εἰς τὴν κλίνην του
κατατρυχόμενος ὑπὸ αἰσχύνης καὶ ὀργῆς.

Ἡ φυγὴ τῆς Κρινιῶς, ἥτις ἐφαίνετο ἐκ
πρώτης ὀψεως ὅτι ἔμελλε νὰ ἀνατρέψῃ τὰ
σχέδια τοῦ Καρβαγὰν, τοῦναντίον ἀπέβη
εἰς καλόν, διότι ὁ μπάρμπα Κατελοῦρης,
ἐγκαταλειφθεὶς ὑπὸ τῆς θυγατρὸς του,
μόνον ἀντιφάρμακον τῆς λύπης του εὗρε
τὴν αὐξήσιν τῆς μέθης.

Ἐκτοτε ἐφοῖτα διαρκῶς εἰς τὸ ἔμπο-
ρικὸν καφετεῖον, καὶ διημέρευεν ἐν αὐτῷ
πίνων ἀπὸ πρωίας μέχρι νυκτός, τοὺς ὁ-
φθαλμοὺς ἔχων φλογεροὺς καὶ τὴν γλῶσ-
σαν γλοιώδη.

Εἶχεν ἀποκτηνωθῇ καὶ οὐδόλως πλέον
ἐφρόντιζε περὶ τοῦ ἐμπορίου του, οὐδέ-
ποτε ἔλεγέ τι περὶ τῆς κόρης του, καὶ εἶ-
χεν ἐγκαταλίπῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ οἴκου
του εἰς τὸν Καρβαγὰν. Ὁ νέος διευθυ-
ντής, τοσοῦτον ἠυδοκίμησεν, ὥστε ἐν
διαστήματι τριῶν ἐτῶν τὸ κατὰστημα
προώδευσεν ὅσον οὐδέποτε ἄλλοτε, ὅτε ὁ
μπάρμπα Κατελοῦρης διεξῆγε τὰς συναλ-
λαγὰς του καθ' ὃν τρόπον γινώσκοντες ἦδη,
διὰ τῆς μεθόδου τοῦ ποτηρίου!

Ὁ Καρβαγὰν ἀπαθὴς, μεθοδικός, δρα-
στήριος καὶ ἀκριβής, ἐπεχείρησε περιή-
γησιν τῆς ἐπαρχίας, ἐπεσκέπτετο τοὺς
ἀγρονόμους, ἐδάνειζε χρήματα εἰς τοὺς
ἐχόντας χρεῖαν, λαμβάνων ὡς ἐνέχυρον

τὴν προσεχῇ συγκομιδὴν τῶν καρπῶν.
Οὕτω κατέθηκε τὰ πρῶτα θεμέλια γε-
ωργικῆς τραπέζης, ἐξ ἧς ἔμελλε βραδύτε-
ρον νὰ ὠφεληθῇ οὐκ ὀλίγον ἐμπορικῶς τε
καὶ πολιτικῶς.

Ἀρχομένου τοῦ τετάρτου ἔτους ὁ μπάρ-
μπα Κατελοῦρης ἀπέθανε.

Τὴν κηδεῖαν του συνώδευσαν πάντες οἱ
μετ' αὐτοῦ ὅπως δὴποτε συγκρούσαντες
τὰ ποτήριά των καὶ δὲν ἦσαν ὀλίγοι.

Ἡ κόρη του ἐλθοῦσα εἰς Νεβίλλην τὴν
ἡμέραν τῆς κηδεῖας, ἐφάνη ἐν τῇ ἐκκλη-
σίᾳ ἱσταμένη παρὰ τῷ Καρβαγὰν, μελα-
νείμων, κεκαλυμμένη διὰ σκέπης μεταξί-
νης ἀποκρυπτούσης τὸ πρόσωπόν της.

Μετὰ τὴν κηδεῖαν ἐπανήλθεν εἰς τὴν ἐν
τῇ ὁδῷ Ἀγορᾶς οἰκίαν, καὶ ὅλην τὴν ἡ-
μέραν μείνασα μόνη μετὰ τοῦ Καρβαγὰν,
ἀπῆλθε τὴν ἐσπέραν.

Τὴν ἐπιούσαν προσκληθεὶς ὁ ἐν Νεβίλλῃ
κοσμηματογράφος, παρηγγέλθη νὰ ἀπο-
ξέσῃ τὴν παλαιὰν ἐπιγραφὴν τοῦ κατα-
στήματος, καὶ ἀντὶ τοῦ ὀνόματος τοῦ
Κατελοῦρη νὰ γράψῃ τὸ τοῦ Καρβαγὰν.

Οὕτω ἡ πολίχνη ἔμαθεν ὅτι ὁ ὑπάλ-
ληλος ἐγένετο κύριος τοῦ καταστήματος,
συνεχίζων τὰς ἐργασίας τοῦ προῖσταμέ-
νου.

Ὅποια τις ἄρᾳ γε σύμβασις ἐγένετο
μεταξὺ τῆς Κρινιῶς καὶ τοῦ τοσοῦτον ἀ-
γαπήσαντος αὐτὴν; Κύριος οἶδε. Τοῦτο
μόνον γινώσκοντες, ὅτι ἀπελθοῦσα τὴν
ἐσπέραν τῆς κηδεῖας τοῦ πατρὸς της, οὐ-
δέποτε πλέον ἐφάνη ἐν τῇ πολίχνῃ.

Ἐθρυλεῖτο ὅτι διαμένει ἐν Παρίσις
τινὲς μάλιστα Νεβίλλαοι, ἀξιοῦντες ὅτι
ἦσαν ἐν γνώσει τῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ
συμβαλλόντων, διετείνοντο ὅτι ὁ μαρκή-
σιος τάχιστα βαρυνθεὶς τὴν εὐμορφὸν σι-
τόπωλιν, τὴν ἐγκατέλιπεν ἐπιδειξίως, ἀ-
γοράσας εἰς αὐτὴν ἀξιολόγον κατὰστημα
ἀσπρορρούχων. Τότε δὲ αὐτὴ ὑπανδρεύθη
νέον τινα λογιστὴν μετ' οὗ καὶ συνέζη εὐ-
δαίμων.

Τοιοῦτον ἐγένετο τὸ τέλος τῆς ἐρωτι-
κῆς ἱστορίας τῆς Κρινιῶς.

Ὁ Καρβαγὰν ἐφάνη ἐπὶ τινα χρόνον
κατηφὴς καὶ ὠχρός· ἀλλ' οὐδεὶς ἐτόλμη-
σέ ποτε νὰ τὸν ἐρωτήσῃ, καίτοι ἡ περι-